

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 11.448 van 21 mei 2008
in de zaak RvV X IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken, thans de minister van Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van Marokkaanse nationaliteit, op 20 mei 2008 per faxbericht heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid voorlopige maatregelen, de vernietiging en de schorsing te vorderen van de beslissing van 1 april 2008 houdende bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 mei 2008 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 21 mei 2008 om 09:30 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. BAKI, die loco advocaat A. EL MOUDEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat N. LUCAS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

Gelet op titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

- 1.1 Nouredine EL GARBI, van Marokkaanse nationaliteit, is in het Rijk binnengekomen op onbekende datum zonder in het bezit te zijn van de nodige binnenkomstdocumenten.

Op 21 december 2006 werd de aangifte van een huwelijk geacteerd door de ambtenaar van de burgerlijke stand van Essen tussen verzoeker en K. YIAAR, van Nederlandse nationaliteit. (stuk twee gevoegd bij het verzoekschrift) Verzoeker en K. YIAAR daagden niet op voor het interview op 8 januari 2007 naar aanleiding van het voorgenomen huwelijk.

1.2 Op 21 maart 2007 weigerde de ambtenaar van de burgerlijke stand over te gaan tot de voltrekking van het huwelijk. (stuk drie bij het verzoekschrift) Tegen deze weigeringsbeslissing werd beroep aangetekend bij de Voorzitter van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Antwerpen, zetelend zoals in kort geding. De zitting in deze zaak werd voorzien voor 19 mei 2008 en een uitspraak wordt verwacht op 5 juni 2008.

1.3 Uit het administratief dossier van de Dienst Vreemdelingenzaken (schrijven DVZ 29 oktober 2007) blijkt dat verzoeker vertrokken was uit de gemeente na een betekend bevel op 24 mei 2007, dat hij zich opnieuw heeft aangeboden bij de gemeente op 18 oktober 2007 en dat, na controle van het paspoort, blijkt dat deze geldig is tot 8 augustus 2007 en het geen visum bevat. Uit hetzelfde schrijven blijkt dat zijn vriendin ambtshalve werd afgevoerd uit de registers vermits ze niet meer in de gemeente verbleef. Uit het verslag van het parket, gevoegd bij het administratief dossier, blijkt dat verzoeker op 9 augustus 2007 met een volmacht in Marokko huwde (verzoeker was zelf niet aanwezig). Op 7 november 2007 werd aan verzoeker een beslissing houdende bevel om het grondgebied binnen de vijf dagen, en ten laatste tegen 12 november 2007, te verlaten, betekend. Verzoeker verliet het land niet en tegen dit bevel werd geen beroep ingediend zodat dit bevel uitvoerbaar is.

1.4 Ter gelegenheid van een administratieve controle voor vreemdelingen op 1 april 2008, volgens de nota van de verwerende partij – verzoeker stelt dat hij thuis werd opgepakt, werd verzoeker van zijn vrijheid beroofd. Op 1 april 2008 nam de gemachtigde van de Minister van Migratie- en Asielbeleid de beslissing houdende bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde. Deze beslissing luidt als volgt:

“art. 7, al. 1, 1° wet van 15 december 1980; verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de vereiste documenten: geen visum; (...) Het is noodzakelijk om betrokkene ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken te weerhouden om hem/haar aan boord te laten gaan van de eerst volgende vlucht met bestemming Casablanca”. (Dit is de bestreden beslissing)

1.5 Op 4 april 2008 werd een verzoekschrift ingediend bij de Voorzitter van de Rechtbank van Eerste Aanleg teneinde uitvoering van de maatregel opgeschort te zien. Op 4 april 2008 wordt de beslissing van de Minister van 4 april 2008 geschorst. De Dienst Vreemdelingenzaken tekent verzet aan tegen deze beschikking en deze beschikking wordt vernietigd op 9 mei 2008. Verzoeker tekent beroep aan bij het Hof van Beroep op 13 mei 2008 en de zitting is gepland op 27 mei 2008.

1.6 Op 5 mei 2008 dient verzoeker tevens een verzoekschrift in tot schorsing en vernietiging bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen tegen de beslissing van 1 april 2008. Op 19 mei 2008 om 16u52 wordt verzoeker in kennis gesteld dat hij zal worden gerepatrieerd op 21 mei 2008 om 14u05 naar Casablanca.

2. Ontvankelijkheid van de vordering

2.1 Uit het administratief dossier en uit het verzoekschrift dat verzoeker indiende bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 5 mei 2008 blijkt dat hem reeds een bevel om het grondgebied te verlaten werd betekend op 7 november 2007 waarbij uitdrukkelijk werd vermeld dat verzoeker het Rijk diende te verlaten binnen de vijf

dagen en ten laatste tegen 12 november 2007. Verzoeker bevestigt ter terechtzitting dat geen beroep werd ingediend tegen deze beslissing. De Raad stelt derhalve vast dat het voorafgaand bevel van 7 november 2007 nog steeds uitvoerbaar is en uitvoerbaar blijft zelfs al zou het bevel om het grondgebied te verlaten van 1 april 2008 geschorst worden. Gelet op het bestaan van een voorafgaand uitvoerbaar bevel heeft verzoeker geen belang bij de schorsing van het bevel om het grondgebied te verlaten.

- 2.2 Daarenboven merkt de Raad op dat verzoeker ondanks het bevel om het grondgebied te verlaten duidelijk vermeldt dat de beslissing houdende bevel om het grondgebied te verlaten vatbaar is voor een beroep tot nietigverklaring/schorsing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, duidelijk vermeld werd in de bestreden beslissing dat hij werd weerhouden "om hem/haar aan boord te laten gaan van de eerst volgende vlucht met bestemming Casablanca" en ondanks de vrijheidsberoving op 1 april 2008 en een eerste repatriëringsdatum op 4 april 2008, dient verzoeker pas de laatste dag van de beroepstermijn van 30 dagen, met name op 5 mei 2008, een gewone schorsing en een nietigverklaring in. Thans dient verzoeker een verzoekschrift in bij uiterst dringende noodzakelijkheid om bij voorlopige maatregelen, de vernietiging en de schorsing te vorderen van de beslissing van 1 april 2008 houdende bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde. Het kan niet de bedoeling van de wetgever geweest zijn om de proceduremogelijkheid om voorlopige maatregelen te horen bevelen te laten misbruiken om nalatig optreden van de betrokkene te herstellen. Temeer wordt vastgesteld dat verzoeker op de hoogte werd gebracht van de repatriëring op 19 mei 2008 om 16u en hij een verzoekschrift per faxbericht indiende op 20 mei 2008 om 19u. Indien verzoeker andere bedoelingen zou hebben gehad, met name de Raad bewust in een situatie te sturen waardoor er, gelet op de geschapen tijdsnood, geen andere mogelijkheid zou zijn dan ofwel, zonder een grondig onderzoek van de zaak mogelijk te maken toch een schorsing uit te lokken, ofwel een schorsing de facto te zien tot stand komen en voorziene repatriëringen te laten uitstellen, lijkt zijn houding een misbruik van de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid in te houden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig mei tweeduizend acht door:

mevr. M.-C. GOETHALS, wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. S. VAN CAMP, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN CAMP.

M.-C. GOETHALS